

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 22 mars 1901, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Genom en den 22 sistlidne februari aflåten proposition, n:o 56, hvilken af båda kamrarne blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll samt öfriga vid propositionen fogade, till frågan hörande handlingar, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående förlängning af tiden, under hvilken förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, skall vara gällande.

Häri genom stadgas som följer:

Förordningen den 6 juni 1883 rörande de lappar, som med renar flytta emellan de förenade konungarikena Sverige och Norge, förblifver gällande till slutet af år 1904, under vilkor att jemväl de för Norge genom lov af den 2 juni 1883 gifna motsvarande bestämmelser intill samma tid komma att lända till efter rättelse. Har ej derförinnan ny gemensam lag blifvit i

Bih. till Riksd. Prot. 1901. 7 Saml. 23 Häft. (N:o 36.)

begge rikena antagen, skall första bihanget eller kodicillen till gränsetraktaten af $\frac{7}{18}$ oktober 1751, som medan förordningen den 6 juni 1883 är gällande blifver utan verkan, åter träda i kraft.

Af de propositionen bilagda protokoll och öfriga handlingar inhemtas, att norska regeringen uti underdånig Indstilling den 31 sistlidne januari hemställt om ytterligare förlängning af den tid, hvarunder de i Sverige och Norge gällande lagar angående de lappar, som med renar flytta emellan de båda rikena, skola vara gällande, och att i följd häraf nu föreliggande lagförslag — i allt väsentligt öfverensstämmande med ett af norska regeringen utarbetadt Udkast till Lov om forlænget gyldighed af lov af 2:den juni 1883 angaaende lapperne i de forenede kongeriger Norge och Sverige — blifvit inom det svenska justitiedepartementet utarbetadt.

Då ifrågavarande lagar, af den 6 och 2 juni 1883, enligt hvad i lagar af 1898 om förlängning af desamma finnes bestämdt, skola upphöra att gälla med innevarande års utgång och då, på sätt af ofvanberörda Indstilling framgår, en ytterligare förlängning af tiden för deras giltighet otvifvelaktigt är af behovet påkallad, derest erforderliga åtgärder för ordnande medelst gemensam lagstiftning af rättsförhållandet mellan flyttlapparne och de bofaste på ömse sidor om riksgränsen skola kunna medhinnas innan dessa författningar förlorat sin gällande kraft, anser sig utskottet, som mot föreliggande lagförslag ej funnit något att erinra, böra hemställa,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 mars 1901.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.